

Оттам той или сам щял да си ги земе, или щял да проводи човек за тях. В председателстващия комитет имало комитетски пари. Писал му Левски да ги даде, а той смотолевил отговора си, защото ги бил употребил за ден-два в частна работа, вжпреки устава. И апостола в огорчението си отправя следните тежки думи към болшинството на ловченския комитет (12 дек.): „Какво да ви правя, като се покажете сами по-неспособни от новите (комитети), които захванаха много по-късно от вас? Днешната случка (обира и разкритието на дялото) сто пжти ви се е предсказвала, че може да бжде! Вие казвахте: ще постоянствуваме (да обуздават лудориите на Общия). Де ви е сега постоянството? Вие сте причината да страдат и други хора. Казах ви пред очите на Д. Общи, че той не е за работа, като вжрши неща на своя глава. Не чухте ли думите ми, казани толкова пжти? Два месеца пжтувахме заедно, но какво аз вжрших? Оставях го в хана, а пжк аз тайно се срещам с хората си, защото не му доверявах поради лекомислието му. Не му ли казах да не напада на пощата? Той и вие мислехте, че аз си присвоявам някакви привилегии. Ето ви сега причината да треперете от страх, па и на мене да не давате място в града си! Но. . . станалото, станало; писмата и нещата приберете и ги предайте, дето ви казах. Па вие джрзост! Напред на работа! Запрените-запрени, а другите трябва да мислят, че са полагали клетва. Който не изпжлнява клетвата, дадена пред Евангелието, т. е. в вярата си и в че-